

P. Stanislav Škrabec - duhovnik, redovnik, učitelj, vzgojitelj

P. Vincencij Kunstelj, OFM: Tako v samostanu kakor zunaj samostana je užival neomajno zaupanje. Njegova spovednica je bila vernim silno priljubljena in sobratje so v raznih zadevah radi iskali pri njem dobrega svéta. Smel si mu res zaupati: kar je on zvedel, to je ostalo pokopano v njegovem srcu.

P. Salvator Zobec, OFM je o p. Škrabcu - duhovniku, redovniku in učitelju - zapisal:

Na mašniško čast in dostojanstvo je bil p. Škrabec naravnost ponosen. Sicer on sam tega ni nikoli poudarjal ali z besedo omenil, sklepam pa tako zato, ker se je vedno podpisoval le pod tem naslovom:
»mašnik reda sv. Frančiška«.

P. Stanislav je bil vreden sin ubožnega Frančiška in do smrti stanovitno zvest sveti obljudi ubošva.

Živel je neomadeževano, čisto življenje vseh 75 let svojega zemeljskega potovanja. Odšel je s tega sveta deviško čist.

Pri njem je vladal najstrožji red, vendar red brez vsake napetosti. Bali smo se ga, pa ga tudi zares spoštovali in odkrito ljubili. Kar je on povedal, je bila nezmotljiva resnica. Nikoli se ni lovil v izrazih ali se skrival za negotove in dvomljive trditve.

Dragi in blagi učitelj! Bog ti povrni tisočkrat!

Kje je celica zdaj tvoja tesna?
Kje zdaj mir uživaš? Ali zame
imaš kaj prostora pater Škrabec?
(Alojz Gradnik)

Grob p. Stanislava Škrabca na Žalah, dne 29. septembra 2018, na praznik svetih nadangelov Mihaela, Gabrijela in Rafaela

Spoštovani p. Stanislav Škrabec!

Stoletni odmev Vaših stopinj v Kostanjeviškem samostanu, od oltarja do celice, od spovednice do oratorija, od jedilnice do vrtno gredice, od učilnice do samostanske knjižnice, nas zavezuje, da bogato duhovno dediščino, ki ste nam jo zapustili, oddamo rodovom, ki prihajajo.

Župljani župnije Nova Gorica – Kapela

ŠKRABČEVO LETO 2018

P. STANISLAV ŠKRABEC

1844 – 1918

100-letnica smrti

Župnijska cerkev Gospodovega
oznanjenja Mariji na Kostanjevici

petek, 5. oktobra 2018

- ob 19. uri spomenska slovesna sveta maša
- po maši **akademija** s poudarkom na Škrabčevem življenjskem poslanstvu – biti duhovnik, sin sv. Frančiška

P. STANISLAV ŠKRABEC O SAMEM SEBI

Ali da bi se le jedlo in pilo, za to Bog ni ustvaril človeštva. Vera nas uči, da ga je ustvaril za večno zveličanje po smrti; naša pamet pa nam pravi zraven, da moramo po Božji volji že na tem svetu neko splošno človeško popolnost dosegati, primerno zmožnostim, ki jih imamo za to iz Božje dobrotljive roke podarjene.

Ko so ga nekoč neki gospodje skoraj ob dobro ime spravili, je polemiko z njimi zaključil: Moj sklep bodi molitev križanega Jezusa: »Oče, odpusti jim.«

Ali naj naša slovenščina odraste kakor pastirica za kozami, kakor uboga dekla z motiko v roki ali s pominjakom na glavi, brez nauka, brez višje, plemenitejše vzgoje?

Jaz se bojujem za resnico in pravico. Ljubimo resnico, četudi ni namazana z vsemi sladkimi besedami!

“Slovencem z ljubézniyo.”

Vse, kar sem pisal, sem pisal iz ljubezni do slovenščine in iz ljubezni do Slovencev, vseh skupaj, kakor tudi vsakega posebej.

Ni Božja služba zavoljo jezika, temveč jezik zavoljo nje.

~PROGRAM~

Sveta maša

Vstop: Bog pred tvojim veličastvom

(p. Angelik Hribar)

Mašni deli iz Vodopivčeve maše v čast sv. Katarini

Aleluja: Koral Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum – zbor in kantor

Darovanje: Prinašali so kruh in vino

(Vinko Vodopivec)

Obhajilo: Jezusa ljubim (p. Angelik Hribar)

Zaključek: Ves svet se danes radosti (Breda Šček)

Akademija

Kostanjeviška si Kraljica (Stanko Jericijo)

V rajju blaženem kraljuje (Vinko Vodopivec)

Marija, majnik gre čez trate (Vinko Vodopivec)

S cveticami te venčamo (p. Hugolin Sattner)

Imakulata (Vinko Vodopivec)

Ljubljena slovenska hiša (L. Mav / P. Pirih)

Integer vitae (F. Flemming)

Mati vseh rodov (Jako da Carja)

Najprej Bogu vsa zahvala (Čajkovski)

»Pisati o p. Stanislavu Škrabcu je zelo odgovorno, kajti poznati je treba njegovo življenje in ustvarjalna dela. V meni je preveč občudovanja in premalo poznavanja. Zavest in spoznanje, da je Bog z genijem duha in svetostjo redovniškega življenja oplemenitil zgodovino naroda, pa je odgovornost prihodnjim rodovom.« (p. Niko Žvokelj)

Veličino uma in znanstveno prodornost zavozlati s tremi vozli (uboštvo, čistost, pokorščina) na pasu iz vrvi! To zmore samo svetnik.

»Kot roža sonce je vpiljal znanost in tešil vedoželjnost. Tako predano in zavestno, da so ga dvakrat zapisali v slavno ribniško »zlatu knjigo«. Od tod pa v »svet beračev«. Tudi v kuti je ohranil ribniško vsebino: vedoželjnost, šegavost, skromnost, preprostost, resnicoljubnost, pronicljivost, duha močne vere.« (p. Niko Žvokelj)